

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 81

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

Συντακτική ανάλυση

- Οἱ μὲν οὖν...παρά τήν γῆν: κύρια πρόταση
ἐκομίζοντο: ρήμα
οἱ Πελοποννήσιοι: υποκ.
τῆς νυκτός: γεν. του χρόνου
εὐθύς: επιρ. προσδ. χρόνου
κατά τάχος: ΠΣ τρόπου
ἐπ' οἴκου: ΠΣ κατεύθυνσης σε τόπο
παρά τήν γῆν: ΠΣ τόπου

- καί ὑπερενεγκόντες...ναῦς ἀποκομίζονται: κύρια πρόταση
ἀποκομίζονται: ρήμα
οἱ Πελοποννήσιοι: υποκ.
ὑπερενεγκόντες: χρονική μτχ., συνημ. στο υποκ. του ρ.
τάς ναῦς: αντικ. στη μτχ. ὑπερενεγκόντες
τόν Λευκαδίων: επιθ. προσδ. στο ἰσθμόν
Λευκαδίων: γεν. κτητική
τόν ἰσθμόν: αντικ. στη μτχ. ὑπερενεγκόντες

- ὅπως μή...ὀφθῶσιν: δευτερεύουσα τελική πρόταση
μή ὀφθῶσιν: ρήμα
οἱ Πελοποννήσιοι: υποκ.
περιπλέοντες: κατηγορηματική μτχ. από το μή ὀφθῶσιν

- Κερκυραῖοι...ὄντας: κύρια πρόταση
ἤγαγον: ρήμα
Κερκυραῖοι: υποκ.
τούς Μεσσηνίους: αντικ.
ἐς τήν πόλιν: ΠΣ κίνησης σε τόπο
πρότερον: επιρρ. προσδ. χρόνου

ἔξω: επιρρ. προσδ. τόπου

ὄντας: επιθετική μτχ.

αἰσθόμενοι: χρονική μτχ. συνημ. στο υποκ. του ρ.

προσπλεύσας-οἰχομένας: κατηγορημ. μτχ από το αἰσθόμενοι

τάς ναῦς: αντικ. στη μτχ. αἰσθόμενοι και υποκ. στις κατηγορημ. μτχ.

τάς Ἀττικάς: επιθ. προσδ. στο ναῦς

τάς τῶν πολεμίων: επιθ. προσδ. στο ναῦς

τῶν πολεμίων: γεν. κτητική

λαβόντες: χρονική μτχ. συνημ. στο υποκ. του ρ.

▪ καί τάς ναῦς...κελεύσαντες ἐς τόν Ὑλλαϊκόν λιμένα
ἀπέκτεινον: κύρια πρόταση

ἀπέκτεινον: ρήμα

Κερκυραῖοι: υποκ.

κελεύσαντες: χρονική μτχ. συνημ. στο υποκ. του ρ.

τάς ναῦς: αντικ. στη μτχ. κελεύσαντες και υποκ. στο περιπλεῦσαι

περιπλεῦσαι: τελικό απαρ. ως αντικ. στη μτχ. κελεύσαντες

ἐς τόν λιμένα: ΠΣ κίνησης σε τόπο

τόν Ὑλλαϊκόν: επιθ. προσδ. στο λιμένα

▪ ἄς ἐπλήρωσαν: δευτερεύουσα αναφορική πρόταση προσδιοριστική
στο ναῦς

ἐπλήρωσαν: ρήμα

Κερκυραῖοι: υποκ.

ἄς: αντικ.

▪ ἐν ὅσῳ περιεκομίζοντο: δευτερεύουσα χρονική πρόταση

περιεκομίζοντο: ρήμα

αἱ νῆες: υποκ.

ἐν ὅσῳ: ΠΣ χρόνου

▪ τῶν ἐχθρῶν εἴ τινα λάβοιεν: δευτερεύουσα υποθετική πρόταση

λάβοιεν: ρήμα

Κερκυραῖοι: υποκ.

τινά: αντικ.

τῶν ἐχθρῶν: γεν. διαιρετική από το τινά

(υπόθεση: εἶ λάβοιεν- απόδοση: ἀπέκτεινον = αόριστη επανάληψη στο παρελθόν)

▪ καί ἐκ τῶν νεῶν ἐκβιβάζοντες ἀπεχρῶντο: κύρια πρόταση
ἀπεχρῶντο: ρήμα

Κερκυραῖοι: υποκ.

ἐκβιβάζοντες: χρονική ή τροπική μετοχή συνημ. στο υποκ. του ρ.

ἐκ τῶν νεῶν: ΠΣ κίνησης από τόπο

▪ ὅσους ἔπεισαν ἐσβῆναι: δευτερεύουσα αναφορική πρόταση ως
αντικ. στο ἀπεχρῶντο και στο ἐκβιβάζοντες

ἔπεισαν: ρήμα

Κερκυραῖοι: υποκ.

ὅσους: αντικ. στο ρήμα και υποκ. στο απαρ. ἐσβῆναι

ἐσβῆναι: τελικό απαρ. ως αντικ. στο ρήμα

▪ ἐς τό Ἡραιόν τε... ἔπεισαν: κύρια πρόταση

ἔπεισαν: ρήμα

Κερκυραῖοι: υποκ.

ἄνδρας: αντικ. στο ρήμα και υποκ. στο απαρ. ὑποσχεῖν

ὡς πεντήκοντα: επιθ. προσδ. στο ἄνδρας

τῶν ἱκετῶν: γεν. διαιρετική

ὑποσχεῖν: τελικό απαρ. ως αντικ. στο ρήμα

δίκην: αντικ. στο απαρ. ὑποσχεῖν

ἐλθόντες: χρονική μετχ. συνημ. στο υποκ. του ρ.

ἐς τό Ἡραιόν: ΠΣ κίνησης σε τόπο

▪ καί κατέγνωσαν πάντων θάνατον: κύρια πρόταση

κατέγνωσαν: ρήμα

Κερκυραῖοι: υποκ.

πάντων: έμμεσο αντικ. στο ρ.

θάνατον: άμεσο αντικ. στο ρ.

▪ οἱ δέ πολλοί τῶν ἱκετῶν διέφθειρον...ἀλλήλους: κύρια
πρόταση

διέφθειρον: ρήμα

οί πολλοί: υποκ.

τῶν ἱκετῶν: γεν. διαιρετική από το οί πολλοί

ἀλλήλους: αντικ. στο ρ.

αὐτοῦ: γενική που δηλώνει στάση σε τόπο

ἐν τῷ ἱερῷ: ΠΣ στάσης σε τόπο

▪ **ὅσοι οὐκ ἐπείσθησαν:** δευτερεύουσα αναφορική πρόταση
προσδιοριστική στο οί πολλοί

οὐκ ἐπείσθησαν: ρήμα

ὅσοι: υποκ.

▪ **ὡς ἑώρων τὰ γινόμενα:** δευτερεύουσα χρονική ή αιτιολογική
πρόταση

ἑώρων: ρήμα

οὗτοι: υποκ.

τὰ γινόμενα: επιθ. μτχ. ως αντικ.

▪ **καί ἐκ τῶν δένδρων τινές ἀπήγχοντο:** κύρια πρόταση

ἀπήγχοντο: ρήμα

τινές: υποκ.

ἐκ τῶν δένδρων: ΠΣ τόπου

▪ **οἱ δέ ἀνηλοῦντο:** κύρια πρόταση

ἀνηλοῦντο: ρήμα

οἱ δέ: υποκ.

▪ **ὡς ἕκαστοι ἐδύναντο:** δευτερεύουσα αναφορική παραβολική
πρόταση

ἐδύναντο: ρήμα

ἕκαστοι: υποκ.

ὡς: επιρ. προσδ. τρόπου

▪ **ἡμέρας τε ἑπτὰ Κερκυραῖοι...ἐφόνευσαν:** κύρια πρόταση

ἐφόνευσαν: ρήμα

Κερκυραῖοι: υποκ.

τούς δοκοῦντας: επιθ. μτχ. ως αντικ. στο ρ.

τούς: υποκ. στη μτχ.

εἶναι: ειδικό απαρ. ως αντικ. στο τούς δοκοῦντας

ἐχθρούς: κατηγ. στο υποκ. του εἶναι

σφῶν αὐτῶν: γεν. διαιρετική στο τούς δοκοῦντας

ἡμέρας: αιτιατική του χρόνου

ἑπτά: επιθ. προσδ. στο ἡμέρας

▪ ἄς...παρέμεινε: δευτερεύουσα αναφορική πρόταση, προσδιοριστική στο ἡμέρας

παρέμεινε: ρήμα

ὁ Εὐρυμέδων: υποκ.

ἀφικόμενος: χρον. μτχ. συνημ. στο υποκ. του ρ.

ἄς: αιτιατική του χρόνου

ταῖς ναυσί: δοτ. συνοδείας

ταῖς ἑξήκοντα: επιθ. προσδ. στο ναυσί

▪ τήν μέν αἰτίαν...ἔχθρας ἔνεκα: κύρια πρόταση

ἀπέθανον: ρήμα

τινές: υποκ.

ἰδίας: επιθ. προσδ. στο ἔχθρας

ἔχθρας ἔνεκα: ΠΣ αιτίας

ἐπιφέροντες: ονομαστική απόλυτη, εναντιωματική μτχ

Κερκυραῖοι: υποκ. στη μτχ.

τήν αἰτίαν: ἄμεσο αντικ. του ἐπιφέροντες

τοῖς καταλύουσιν: επιθ. μτχ. ως ἔμμεσο αντικ. του ἐπιφέροντες

τόν δῆμον: αντικ. στη μτχ. καταλύουσιν

▪ καί ἄλλοι...λαβόντων: κύρια πρόταση

ἀπέθανον: ρήμα

ἄλλοι: υποκ.

ὑπό τῶν λαβόντων: ποιητικό αίτιο

τῶν λαβόντων: επιθ. μτχ.

χρημάτων (ἔνεκα): ΠΣ αιτίας

ὀφειλομένων: επιθ. μτχ.

σφίσι: αντικ. στη μτχ. ὀφειλομένων

▪ **παῖσα τε ἰδέα κατέστη θανάτου:** κύρια πρόταση
κατέστη: ρήμα

ἰδέα: υποκ.

παῖσα: κατηγ. προσδ. στο ἰδέα

θανάτου: γεν. κτητική

▪ **καί οὐδέν ὅ,τι οὐ ξυνέβη καί ἔτι περαιτέρω:** κύρια πρόταση
ξυνέβη: ρήμα

οὐδέν ὅ,τι οὐ (= πᾶν): υποκ.

ἔτι: επιρρ. προσδ. χρόνου

περαιτέρω: επιρρ. προσδ. τόπου (μτφ.)

▪ **οἶον φιλεῖ...γίγνεσθαι:** δευτερεύουσα αναφορική παραβολική
πρόταση ως προεξαγγελτική παράθεση

φιλεῖ: ρήμα

οἶον: υποκ.

γίγνεσθαι: τελικό απαρ. ως αντικ.

οἶον: ενν. υποκ. του απαρ. γίγνεσθαι (ταυτοπρ.)

ἐν τῷ τοιούτῳ: ΠΣ κατάστασης ἢ τόπου

▪ **καί γάρ...ἀπέκτεινε:** κύρια πρόταση

ἀπέκτεινε: ρήμα

πατήρ: υποκ.

παῖδα: αντικ.

▪ **καί ἀπό τῶν ἱερῶν ἀπεσπῶντο:** κύρια πρόταση

ἀπεσπῶντο: ρήμα

ἰκέται: ενν. υποκ.

ἀπό τῶν ἱερῶν: ΠΣ κίνησης ἀπό τόπο

▪ **καί πρὸς αὐτοῖς ἐκτείνοντο:** κύρια πρόταση

ἐκτείνοντο: ρήμα

ἰκέται: ενν. υποκ.

πρὸς αὐτοῖς: ΠΣ τόπου

▪ **οἱ δέ τινες...ἀπέθανον:** κύρια πρόταση

ἀπέθανον: ρήμα

οἱ δέ τινες: υποκ.

ἐν τῷ ἱερῷ: ΠΣ τόπου

τοῦ Διονύσου: γεν. κτητική

περιοικοδομηθέντες: χρονική ή τροπική μτχ. συνημ. στο υποκ. του ρ.